

بررسی اثر تنظیم کننده‌های رشد و نسبت آمونیوم به نیترات در کشت درون شیشه‌ای رز مینیاتور

حسین هاشمی مقدم^۱، احمد خلیقی^۲، مهدی زیارت نیا^۳

۱- عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد نیشابور

۲- استاد گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

۳- عضو هیئت علمی سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی

در این مطالعه قابلیت پرآوری و ریشه زایی رز مینیاتور در شرایط درون شیشه‌ای بررسی گردید. ریز نمونه‌های تک گره در شرایط گندزدایی شده روی محیط کشت موراشیک و اسکورگ (MS) که به آن غلظتهای متفاوتی از بنزیل آدنین (BA) همراه با غلظتهای متفاوتی از نفتالین استیک اسید (NAA) افزوده شده بود، کشت شدند. همچنین نسبتهای آمونیوم به نیترات مختلف در ترکیب با هورمون‌ها در مراحل استقرار، افزونش و ریشه زایی بکار گرفته شدند و اثرات آنها بر طول و تعداد شاخساره و ریشه زایی بررسی شد. در مرحله افزونش ترکیب ۰/۵ میلی گرم در لیتر BA به همراه ۰/۰۵ و ۰/۱ میلی گرم در لیتر NAA غلظت بهینه بود. در مرحله استقرار نتایج مشابه مرحله افزونش بود. در آزمایشات دیگر در مرحله استقرار نسبت درصدی آمونیوم به نیترات ۳۷/۶۳ به همراه یک میلی گرم بر لیتر BA برای پرآوری و طول

شاخساره بهترین ترکیب بودند. در مرحله افزودن نتایج متفاوت بود. برای ریشه زایی رز هفت رنگ غلظت ۳۰ میلی مول نیتروژن نسبت به ۶۰ میلی مول (غلظت MS) میزان ریشه زایی و تعداد ریشه بالاتری بدست آمد. و در ریشه زایی درون شیشه‌ای به شیوه فرورودن سریع ۵۰۰ میلی گرم درلیتر NAA نسبت به سایر غلظت‌های NAA برای ریشه زایی مناسبتر یافت شد. نسبت‌های آمونیوم به نترات بر میزان ریشه زایی اثر معنی دار نداشتند. گیاهکها یک هفته بعد از کشت روی محیط ریشه زایی به محیط‌های مشابه ولی بدون تنظیم کننده رشد برای طویل شدن ریشه‌ها منتقل شدند.

کلید واژه: رز مینیاتوری، ریز از دیادی، هورمون، نسبت آمونیم به نترات